

11 Χριστός δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. 13 Εἰ γὰρ τὸ αἶμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἀδελφοί, ὁ Χριστὸς ἦρθε ὡς ἀρχιερέας τῶν ἀγαθῶν πραγμάτων που προσμένουμε. Ἡ σκηνὴ σὴν ὁποία μῆκε εἶναι ἀνώτερη καὶ τελειότερη. Δὲν εἶναι ἀνθρώπινο κατασκευάσμα, μέρος δηλαδὴ αὐτῆς τῆς δημιουργίας. Ὁ Χριστὸς μῆκε μὴ για πάντα στα ἅγια τῶν ἁγίων, για να προσφέρει αἷμα ὄχι ταύρων καὶ μοσχαριῶν, ἀλλὰ τὸ δικό του αἷμα, κι ἔτσι μας εξασφάλισε τὴν αἰώνια σωτηρία. Τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων, καὶ τὸ ῥάντισμα με τὴ στάχτη τοῦ δαμαλιῦ ἐξαγνίζουν τοὺς θρησκευτικὰ ἀκάθαρτους καθαρίζοντας τοὺς ἐξωτερικά. Πόσο μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ! Αὐτός, ἔχοντας τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πρόσφερε τὸν εαυτό του ἄψογη θυσία στὸν Θεό, κι ἔτσι θα καθαρῖσει τὴ συνείδηση σας ἀπὸ τὰ ἔργα που οδηγοῦν στὸν θάνατο, για να μπορεῖτε να λατρεύετε τὸν ἀληθινὸ Θεό.

Ὁ κόσμος στέκεται με τὴν προσευχή. Καὶ ὅταν ἀδυνατῖσει ἡ προσευχή, τότε ὁ κόσμος θα χαθεῖ.

Ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης

Ἀλήθεια στα χεῖλη, ἀγάπη σὴν καρδιά, εὐκρίνεια σὴν ψυχή. Να εἶστε δίκαιοι, να εἶστε ἐλεήμονες. Ὁ Κύριος για ὅλους τοὺς ευθεῖς ἀνθρώπους, ἔχει ετοιμάσει τὴ σωτηρία, τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ τὴν αἰωνία.

Γέροντας Ἀμβρόσιος Λάζαρης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακὴ Ἐ' Νηστειῶν

Οσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

« Ὅθεν πρέπει καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, να στοχασθῶμεν τι εἴμεθα, δίκαιοι ἢ ἀμαρτωλοί; Καὶ ἀνίσως εἴμεθα δίκαιοι, καλότυχτοι καὶ τρισμακάριοι. Ἀνίσως δε καὶ εἴμεθα ἀμαρτωλοί, πρέπει τώρα ὁποῦ ἔχομεν καιρὸν να μετανοήσωμεν ἀπὸ τὰ κακά καὶ να πράζωμεν τὰ καλά. Ἡ κόλασις μας καρτερεῖ. Πότε θα μεταναοήσωμεν; Ὅχι αὔριον, μεθαὔριον καὶ τοῦ χρόνου, ἀλλ' αὐτὴν τὴν ὥραν. Διότι δὲν ηζεύρομεν εὗς αὔριον τι ἔχομεν να πάθωμεν. Ὁ Χριστὸς μας λέγει να εἴμεθα πάντοτε ἐτοιμοί. Πόσον κακὸν πράγμα εἶνε, χριστιανοί μου, να πέση ὁ ἀνθρώπος εἰς ἀμαρτίαν καὶ να μὴ μετανοήση! **Στοχασθῆτε!**»

Ἀγ. Κοσμάς ὁ Αἰτωλός

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ Ι΄ 32 - 45)

32 Τω καιρώ εκείνω, παραλαμβάνει ο Ιησούς τους δώδεκα μαθητάς αυτού και ήρξατο αυτοίς λέγειν τα μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, 33 ὅτι Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, 34 καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν. 36 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν; 37 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ ἐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. 38 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; 39 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· 40 τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. 41 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 43 οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, 44 καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος· 45 καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Το παιδί θέλει κοντά του ανθρώπους θερμῆς προσευχῆς. Ὅχι ν' ἀρκεῖται ἡ μητέρα στο αισθητὸ χᾶδι για το παιδί της, ἀλλὰ να προσφέρει συγχρόνως καὶ το χᾶδι της προσευχῆς. Το παιδί αισθάνεται στο βάθος της ψυχῆς του το πνευματικὸ χᾶδι, που μυστικά στέλνει ἡ μητέρα του, καὶ ἐλκεται προς αὐτήν. Νιώθει ἀσφάλεια, σιγουριά, ὅταν ἡ μητέρα με τὴ συνεχῆ, τὴν ἐπίμονη καὶ θερμὴ προσευχὴ της ἀγκαλιάζει το παιδί της μυστικά καὶ το ἐλευθερώνει ἀπ' ὅτι το σφίγγει.

Οἱ μητέρες ξέρουν να ἀγχώνονται, να συμβουλεύουν, να λένε πολλὰ, ἀλλὰ δεν ἔμαθαν να προσεύχονται. Οἱ πολλὲς συμβουλές καὶ υποδείξεις κάνουν πολὺ κακό. Ὅχι πολλὰ λόγια στα παιδιά. Τα λόγια χτυπάνε στ' αὐτιά, ἐνῶ ἡ προσευχὴ πηγαίνει στην καρδιά. Προσευχὴ χρειάζεται, με πίστη δίχως ἀγχος, ἀλλὰ καὶ καλὸ παράδειγμα.....

Αὐτὸ εἶναι τὸ τέλειο. Να μιλάει ἡ μητέρα στον Θεὸ κι ὁ Θεὸς να μιλάει στο παιδί...

Ὅσιος Πορφύριος Κανσοκαλυβίτης

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εκείνο τον καιρό, πήρε ο Ιησούς τους δώδεκα μαθητές του κι άρχισε να τους λέει τα όσα ήταν να του συμβούν. «Ακούστε», τους έλεγε, «τόρα που ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα, ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και στους γραμματείς, οι οποίοι θα τον καταδικάσουν σε θάνατο και θα τον παραδώσουν στους εθνικούς. Θα τον περιγελάσουν, θα τον μαστιγώσουν, θα τον φτύσουν και θα τον θανατώσουν, και την Τρίτη ημέρα θα αναστηθεί». Πλησιάζουν τότε τον Ιησού ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι γιοί του Ζεβεδαίου, και του λένε: «Διδάσκαλε, θέλουμε να μας κάνεις τη χάρη που θα σου ζητήσουμε». «Τι θέλετε να κάνω για σας;» τους ρώτησε εκείνος. «Όταν θα εγκαταστήσεις την ένδοξη βασιλεία σου», του αποκρίθηκαν, «βάλε μας να καθίσουμε ο ένας στα δεξιά σου κι ο άλλος στα αριστερά σου». Ο Ιησούς τότε τους είπε: «Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι του πάθους που θα πιω εγώ ή να βαφτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο θα βαφτιστώ εγώ;» «Μπορούμε», του λένε. Κι ο Ιησούς τους απάντησε: «Το ποτήρι που θα πιω εγώ θα το πιείτε, και με το βάπτισμα των παθιμάτων μου θα βαφτιστείτε, το να καθίσετε όμως στα δεξιά μου και στα αριστερά μου δεν μπορώ να σας το δώσω εγώ, αλλά θα δοθεί σ' αυτούς για τους οποίους έχει ετοιμαστεί». Όταν τ' άκουσαν αυτά οι υπόλοιποι δέκα μαθητές, άρχισαν ν' αγανακτούν με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Τους κάλεσε τότε ο Ιησούς και τους λέει: «Ξέρετε ότι αυτοί που θεωρούνται ηγέτες των εθνών ασκούν απόλυτη εξουσία πάνω τους, και οι άρχοντες τους τα καταδυναστεύουν. Σ' εσάς όμως δεν πρέπει να συμβαίνει αυτό, αλλά όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσα σας, πρέπει να γίνει υπηρέτης σας, και όποιος από σας θέλει να είναι πρῶτος, πρέπει να γίνει δούλος όλων. Γιατί και ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να προσφέρει τη ζωή του λύτρο για όλους».

Η ζωή του ανθρώπου, παιδί μου, είναι θλίψις, διότι είναι στην εξορία. Μη ζητής τελείαν ανάπαυσιν. Ο Χριστός μας σήκωσε τον σταυρόν, και ημεῖς θα σηκώσωμεν. Όλας τα θλίψεις εἴαν τας υπομένωμεν ευρίσκωμεν Χάριν παρά Κυρίου. Δι' αὐτὸ μας αφήνει ὁ Κύριος να πειραζώμεθα. δια να δοκιμάζῃ τον ζήλον καὶ τὴν ἀγάπην προς αὐτόν ὅπου ἔχομεν. Δι' αὐτὸ χρειαῖα υπομονῆς. Χωρὶς υπομονὴν δεν γίνεται ὁ ἄνθρωπος πρακτικὸς, δεν μανθάνει τα πνευματικά, δεν φθάνει εἰς μέτρα ἀρετῆς καὶ τελειώσεως.

Γέρων Ἰωσήφ Ησυχαστής